

1 Brød mere. Der er en Ting, man maa regne med, nemlig at den tørrede Rug i sin første Oprindelse, inden den kommer til Tørring, maa antages at være af slettere Kvalitet end den Rug, der ikke har Tørring behov. Den højtærede Minister udtalte til Hr. Hauge, at det var en Sag, som var Forbrugerne uvedkommende, og som kun vilde angaa Statskassen og Bagerne. Det giver jeg den højtærede Minister fuldt ud Ret i, men jeg har nu peget paa, at det ogsaa er en Sag, som kommer til at angaa Statskassen og Bagerne, idet den Pris, som Ministeren har nævnt i Lovforslaget, 1½ Kr., er for høj, alt for høj i første Omgang til den 1. April, hvor det vel dog, maa jeg indskyde, formodentlig er Meningen saa vidt muligt ikke at benytte den tørrede Rug, men ogsaa for høj senere. Hr. Niels Frederiksen udtalte overfor Ministeren, og jeg maa give ham Ret i det, at det var en daarlig Besparelse, naar Varen kom til at lide derunder; jeg tror nok, Ordene faldt saaledes, at den værste Besparelse var den, der ikke sikrede et fejlfrit Produkt. Men jeg maa til min Beklagelse sige, at naarden tidligere Regering har brugt 9 Mill. Kr. til at tørre Rug for, medens Ministeren nu regner med 5 Mill. Kr., saa har de 9 Mill. Kr., der er brugte, desværre ikke givet det Resultat, som Hr. Niels Frederiksen omtalte, at de har sikret et fejlfrit Produkt. Vi har faaet uendelig meget ildelugtende og ildesmagende Brød som Følge deraf, muggent har det ogsaa været, saa dette, at man bruger mange Penge, er ikke nok til, at Produktet bliver godt.

Om Hveden vil jeg ogsaa gerne gøre nogle Bemærkninger. Der foreslaas, at Hveden ved Udlevering til Møllerne skal stige fra den nuværende Pris, 44 Kr., der har medført en Melpris af 60 Kr., til en Pris af 60 Kr., hvad der efter mit Skøn — bestemt er det ikke til at sige nu, men Møllerne har jo ogsaa faaet større Udgifter til Kul o. s. v. — vil medføre en Pris paa noget over 80, en 83—84, Kr., altsaa en Prisforøgelse for Mel af ca. 24 Kr., og der omtalte den højtærede Minister, hvis jeg hørte ret, at det vilde betyde en Stigning paa et 300 g Franskbrød af 5,7 Øre, hvad der ikke er saa meget galt; 5,7 eller 6 Øre eller deromkring vil det blive. Men den højtærede Minister begik en Fejl, som jeg maa rette her, idet han sagde, at naar Franskbrødsprisen nu er 34 Øre, saa vil deraf følge, at vi kommer op paa en Franskbrødspris af 39,7 Øre. Vi har allerede i Maaneder haft en alt for lav Franskbrødspris. Det er

aldeles givet, at den Pris, Franskbrød vil komme op til pr. 300 g, hvis vi skal op paa en Hvedepris til Formaling af 60 Kr., vil ikke blive under 50 Øre; det vil blive absolut det mindste. Der en anden Ting, vi maa bemærke, som jeg allerede fremdrog, da vi talte om Rugbrødsprisen, Medens Rabatten for Rugbrød til Forhandlere er fastliggende og har været det, uanset om Rugbrødsprisen er lavere eller højere, saa gives der for alt andet Brød en 20 pCts Rabat i alt Fald her i Byen. Heraf følger, at hver Gang Brødet bliver dyrere, stiger Forhandlerens Rabat ogsaa, hvilket er ganske naturligt, idet Forhandlerne derved faar den Merindtægt, som ogsaa de maa have som Følge af Dyrtiden. Men jeg gentager, at vi fra vor Side ikke kan have noget imod, at Hvedeprisen stiger. Der skal jo Dækning, og jeg mener, at det, det gælder om, er at sikre Befolkningen Rugbrød til en overkommelig Pris. Heller ikke fra et Bagerstandpunkt kan jeg sige andet end: Skal det til, saa maa det til; saa maa de, der vil spise Franskbrød og andet Hvedebrød, betale for det, hvad det koster. Men det er dog saaledes, at man ikke mere her i Danmark kan kalde alt Hvedebrød for Luksusbrød.

Nu kommer jeg til et Forhold, hvor jeg er ret uenig med den højtærede Minister. Den højtærede Minister beregner i Forslaget en Rationering paa 8 Mærker, og dette vil betyde et Forbrug af omtrent 1 Million Tønder Hvede. Er de Tal, Ministeren i Lovforslaget har opstillet vedrørende Høsten, og hvad den vil kunne bringe, rigtige, og man maa vel regne med de Tal, som Ministeren er kommet til, og som han har dels fra Statistisk Departement og dels fra de Oplysninger, der er indkommet vedrørende Høstens Udbytte ude omkring, skønt først Tærskningsresultaterne vil vise endelig, hvor stor Høsten bliver —, vil Resultatet altsaa blive, at den danske Befolkning i hele det kommende Høstaar skal nøjes med 8 Mærker til hver om Maaneden. I selve Krigstiden var vi jo oppe paa 11—12 Mærker, hvad der efter mit Skøn er, hvad vi burde have.

Den højtærede Minister gaar i Bemærkningerne til Lovforslaget ud fra, at det Hvedemel, der bruges i Industrien, skulde kunne dækkes af Sønderjyllands Merproduktion. Men ogsaa det er jo kun Gætteværk; vi ved intet derom. Jeg holder mig imidlertid til de 800 000 hkg Hvede, som eventuelt vil være disponible til Eksport, hvis den højtærede Ministers Beregning slaar til. Nu er det jo saaledes, at den Hvede, der afleveres til Møllerne, som